

fige, at medens den højtærede Minister nu har to Begrænsninger, vil Udvalget have 3. Medens Ministeren sætter som Begrænsning, at der overhovedet ikke maa gives Laan til mere end 50 pCt. — og deri ligger en vis Garanti — hvor andre Kreditforeninger gaa til $\frac{9}{10}$ eller $\frac{3}{5}$, sætter han endvidere en anden Begrænsning, idet han siger: Vi stryge alt af Burderingen, vedrørende de særlige Maskiner, som gaar ud over Halvdelen af den faste Ejendoms Værdi. Nu vil Udvalget have en 3dje Begrænsning, saa at der oven i Røbet skal divideres med 2, efter at man har strøget af Værdien for Maskinerne, hvad der gaar ud over Halvdelen af Ejendommens Værdi. Men det forekommer mig ikke, at Udvalget har været ganske heldigt i Formuleringen af Vædringsforslaget; det er ikke ganske klart, hvad der menes, navnlig maa man huske paa, at hvad Vædringsforslaget knytter sig til, er Beregningen af Ublaansgrænsen, altsaa, det er Ublaansgrænsen, det kommer an paa, der skal man først tage Halvdelen og endda stryge noget. Men jeg indrømmer, at naar man skal udtrykke matematiske Beregninger i Ord, saa er det vanskeligt, og jeg er ikke sikker paa, at Forslaget skal forstås saaledes, som den ærede Ordfører mente. Derimod er jeg enig med den højtærede Minister i, at der ikke er Grund til at sætte en 3dje Bæstæring ind i Loven, naar man tager de Begrænsninger, som den højtærede Minister har foreslaaet, nemlig 50 pCt. som absolut Grænse for Ublaandet og dernæst reducerer eller bortstærker alt, hvad der er ud over Halvdelen af den faste Ejendom med Kraftmaskinerne. Man maa huske paa, at der ved denne Kreditforening er tilvejebragt et meget bethdeligt Reserve- og Garanti-Fond, nemlig 10 pCt., og den aarlige Indbetaling af 2 pCt. af Laanets oprindelige Beløb ud over Rentefoden vil jo medføre en meget hurtig Amortisation. Der er en almindelig menneskelig Tilbøjelighed til at ville have baade i Pose og i Sæk, men man kan virkelig ogsaa tage saa mange Garantier, at man fuldstændig kvæler Sagen i Jødslen, og det er dog ikke Udvalgets og Flertallets Mening — hvad Mindretallet angaar, det kan jo være det samme.

Jeg finder Vædringsforslaget Nr. 7 temmelig irrationelt, men det er jo efter de

Udtalelser, der ere faldne, en Bestemmelse, som ikke skal blive staaende; man vil nøde Rigsdagen til, naar Kreditforeningen har naaet 6 Millioner Kroners Ublaan, at tage Sagen op igen og saa fliske paa den i Stedet for straks nu at gøre Loven færdig, saaledes som den højtærede Minister har foreslaaet. — Vædringsforslag Nr. 14 af hele Udvalget er jeg en bestemt Modstander af, jeg finder nemlig, at det er et alt for stort Indgreb, at Ministeren skal kunne forbyde Foreningen at afstædige et Bestyrelsesmedlem, som har kompromitteret sig, eller som Bestyrelsen er kommen paa Kant med og ikke kan arbejde sammen med, og at Ministeren saa skal kunne sige: Den Mand skulle I beholde, han faar ikke Lov at gaa, saa længe jeg er Minister. Dernæst vil jeg sige, at Ordet „administrerende Direktør“ er ubehdigt; Kreditforeningerne have en Bestyrer eller Direktør, Foreningen har sin Formand og sit juridiske Medlem, men det er ikke sikkert, at den har, hvad man kalder en administrerende Direktør; naar man derfor siger, at den administrerende Direktør skal godkendes af Ministeren, saa er det ikke ganske klart, hvad dermed menes. — Heller ikke forstaaer jeg ganske Udvalgets Vædringsforslag Nr. 16 om, at der ved Bestyrelsens Foranstaltning afgives Erklæring over hver enkelt Burderingsforretning. Altsaa, nu kommer der en Burderingsforretning ind til Bestyrelsen, og saa staar der, at Bestyrelsen skal træffe Foranstaltning til, at der afgives Erklæring derom. Ja, hvis der trænges til jærlig sagtyndig Bistand, som der staar, saa kan det være rimeligt nok, men saa vil Bestyrelsen gøre det af sig selv; men Udvalgets Vædringsforslag forudsætter ogsaa det Tilfælde, at der ikke trænges til nogen Erklæring fra sagtyndige, og hvad skal saa den Bestemmelse til, hvem er det saa, som skal afgive denne Erklæring? Jeg mener, det er Bestyrelsen selv, og saa vil her komme en Lov, som siger, at naar der kommer en Burdering ind, saa skal Bestyrelsen udtale sig om den; dette følger dog ganske af sig selv, og det behøver jo ikke at siges i Loven.

Jeg skal nu sige et Par Ord om Vædringsforslag Nr. 18. Saa vidt jeg hørte, har den højtærede Minister allerede gjort opmærksom paa den højt mærkelige Selv-